

عنوان مقاله:

آموزش نماز و ترویج فرهنگ نمازخواندن در دانش آموزان

محل انتشار:

پانزدهمین کنفرانس ملی حقوق، علوم اجتماعی و انسانی، روانشناسی و مشاوره (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فاطمه عبدی آذر - کارشناسی ارشد مدیریت اطلاعات

مریم بارونیان - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی

ناهید عبداللهی - کارشناسی آموزش ابتدایی

فاطمه السادات صدیق - کارشناسی آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

یکی از عوامل موثر در تکوین شخصیت علمی، معنوی و جسمی کودک و نوجوان، ایجاد هماهنگی و همکاری مثبت و سازنده بین خانه، مدرسه و جامعه، مسجد، و رسانه ها است. برای رسیدن به اهداف تربیت دینی و ترویج فرهنگ نماز، همکاری همه ارگان ها و نهادها بویژه نهادهای فرهنگی و تربیتی ضرورت نام دارد. خانه، مدرسه و جامعه (مسجد، رسانه ها و...) در انجام دادن وظایف تربیتی و پرورش مسائل دینی، مکمل یکدیگرند. پیوند و ارتباط نزدیک خانه، مدرسه و جامعه (مسجد و رسانه ها و...) با یکدیگر، در واقع پیوند استوانه های تربیت صحیح و منطقی است. امروزه، لازم است مدارس یک علاقه واقعی و باطنی، برای حضور مستمر و ارتباط نزدیک دانش آموزان با مساجد، در آنان ایجاد کنند. در این راستا، مدارس نباید فقط به ساختن نمازخانه ها اکتفا کنند. هر چند ساخت و توسعه نمازخانه ها اقدامی مثبت و ارزنده برای رسیدن به ارزش ها و مقدسات والای دینی است، اما هیچگاه جای مساجد و اثرات سازنده ی آنها را نمی گیرد. لازم است، همه ی تلاش دست اندرکاران تعلیم و تربیت، بر این باشد که پیوندی واقعی نه ظاهری و صوری بین خانه، مدرسه و جامعه ایجاد کنند. با این گونه پیوند، هم خانه به فضایی اسلامی و آکنده از ارزش های معنوی تبدیل می شود و هم، مدرسه نقش سازنده و هدایتگری در زمینه ی ارزش های دینی می یابد. از این رو، با هماهنگی و یکسانی فضای حاکم و ارزش های معنوی و دینی در خانه و مدرسه، بسیاری از تعارضات و مشکلاتی که ممکن است برای کودکان در نتیجه ی ناهماهنگی بین خانه، مدرسه و جامعه ایجاد شود، بر طرف می گردد. البته، این پیوند باید مستمر باشد؛ نه مقطعی و وابسته به شرایط خاص. چنین پیوندی، کاری گروهی و حرکتی اجتماعی را می طلبد. این گونه کارها، بس پیچیده است و با چند بار بردن دانش آموزان به مسجد و حضور فیزیکی آنان، نمی توان به نتایج مطلوب و رضایتبخش رسید.

کلمات کلیدی:

نهادهای فرهنگی و تربیتی، دانش آموزان، هماهنگی و همکاری مثبت و سازنده، تعلیم و تربیت، هدایتگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1967371>

